

Apró aranymorzsák

Ezeket az évek alatt összegyűjtött különleges kis csodabogyókat fáradtság, évvége, csodavárás alkalmára tettem félre felüdülés, megújulás céljából.

<p>Öltözködés közben rám parancsolt egy gyerekhang: - Kösd be a cipőmet! - Most kérsz vagy követelsz? - Kérek! - No? - Kösd már be a cipőmet, Juditkám!</p>	<p>Ismerős helyzet? Érzelmi kitörés, és nem az első. Kellett valami, egy mondat, egy szó, ami kizökkenti ebből az állapotból. Valami, amivel sikerül meglepni: - Mérges vagy? - Igen! - Igazi méreg? - IGEN!!!! - Akkor jó. A meglepetés sikerült. A kijelentő módban, csendesen kimondott „akkor jó” teljesen kizökkentette abból az állapotból, amiben volt. Elkerekedett szemmel kérdezte meg, hogy miért. - Azért, mert az igazi méreg hamar elszáll. Látom már a tied is múlik. Önmagát beteljesítő jóslat lett. Ha a harag itt van, kezdjünk vele valamit. S mit tanult meg később? (Természetesen jóval később.) Őt idézem: - Az előbb mérges voltam, de már elszállt, még segítettem is egy kicsit.</p>
<p>Biztosan mindenki próbált már szavakat keresni egy-egy helyzet megoldására. Nekem így sikerült: Valaki hív: - Hé, gyere már! - Az én nevem nem hé, hanem Judit! - Hé, Judit!</p>	
<p>Fenyőfát ültettünk. Óvtuk, gondoztuk, mindennap megcsodáltuk, örökbe fogadtuk. Egy nap szomorúan tapasztaltuk, hogy egy letört ág van a fa mellett. Megbeszéltük, hogy még jobban vigyázunk rá. Később, amikor már sok gyerek volt kinn, felfigyeltem négy fiúra, akik az udvar különböző pontjain nagyon sokáig egy helyben voltak. Odamentem az egyikükhöz, majd, miután megértettem, mit „játszanak”, összehívtam őket. Kiderült, hogy őrseget szerveztek a kis fenyőfa védelmére. Teljesen meghatódtam, mondtam, hogy menjenek nyugodtan játszani, majd én is figyelek... Ezt válaszolták: - De nekünk ez így jó!</p>	<p>Egy kisfiú elesett, és bár nem történt nagy baj, de a biztonság kedvéért a fejét megröngtgenézték. Még tetszett is neki ez az új helyzet, legközelebb a felvétellel együtt jött óvodába. és belefeledkezett a játékba. Később eszébe jutott, mit hozott magával: - Nem látta valaki a koponyámat? *** - Hát neked kistestvéred lesz? - Igen, csak még nem kelt ki! *** Pályakezdő óvónő koromban meglátott az utcán egy kisfiút, aki az apukájával sétált: - Apa, ez a lány is a mi óvodánkba jár... *** - Ha van felkiáltójel, akkor lekiáltójelnek is kell</p>

Hatévesen csapatot szerveztek: céllal, feladattal, képzeletbeli zászlóval, kézfogással... Valamiért, valakiért védelmezők lettek.	lennie!
---	---------